

[Pelle Voigt]

tingets forsvarsudvalg, eller give os et bud på hovedkonklusionerne i den?

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Det er rigtigt, at som et led i de meget brede undersøgelser, der er blevet bedt om, undersøgelser, som jeg siger ikke er afsluttet på nuværende tidspunkt, er forskningsrådet også blevet bedt om at give sin vurdering, og det spørgsmål, hr. Pelle Voigt rejser om forsvarsudvalgets indseende i den sammenhæng, vil jeg gerne undersøge.

Pelle Voigt (SF):

Jeg takker ministeren for svaret, og så skal jeg bare endnu en gang, for at der ikke skal være nogen tvivl om, hvad ministeren har svaret mig, også på mit tidligere spørgsmål, spørge, om undersøgelsen af og forhandlingerne om disse alternativer sker gennem NATO-ambassaden i Bruxelles eller de ikke sker gennem NATO-ambassaden i Bruxelles.

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Som jeg nævnte, har vi en række forskellige kontakter, kontakter, der selvfølgelig også har en sammenhæng med vores NATO-repræsentation. Vi har jo også i NATO militærrepræsentanter, som er inde i den sammenhæng. Men der er altså mange forskellige former for kontakter, så vi kan skaffe et grundlag, der skulle være både alsidigt og fyldestgørende, og som kan give et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag for den politiske beslutningstagning.

Pelle Voigt (SF):

Til min sorg synes jeg ikke rigtig, ministeren svarer på mit spørgsmål, ud over at der eksisterer en eller anden kontakt med NATO-ambassaden i Bruxelles. Det er jeg naturligvis glad for at høre, men det ville unægtelig overraske mig, hvis der ikke var en sådan kontakt.

Foregår forhandlingerne om køb eller leje af nye u-både igennem NATO-ambassaden, eller er det ikke tilfældet? Det er det, jeg nu 3 gange, tror jeg, har spurgt ministeren om uden at få noget svar.

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Jeg mener, jeg har svaret klart nok, idet jeg siger, at vores repræsentation i NATO er

inddraget i de overvejelser og sonderinger, som pågår.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 955

9) Til *forsvarsministeren* af:

Pelle Voigt (SF):

»Er ministeren enig med socialdemokratiets forsvarspolitiske ordfører, hr. Knud Damgaard, i, at man godt kan have et søværn uden u-både, når der findes bedre og billigere alternativer?«

Skriftlig begrundelse

Socialdemokratiets forsvarspolitiske ordfører fremførte det i spørgsmålet angivne synspunkt i Berlingske Tidende den 6. april 1982. Som et alternativ pegede hr. Knud Damgaard på anvendelse af sensorer og avanceret sonarudstyr samt miner, der kunne affyre målsøgende torpedoer.

De igangværende forhandlinger i 11 mands udvalget om køb eller leje af nye u-både til en samlet købspris på over 1 mia kr. må vel foregå på grundlag af en kvalificeret afvisning af den socialdemokratiske ordførers synspunkter. Det kunne derfor interessere spørgeren at få denne formodede, klare afvisning forklaret i folketingssalen.

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Jeg skal for tredje gang på det tredje spørgsmål sige, at spørgsmålet om anskaffelse af nye u-både drøftes i 11 mands gruppen, og jeg finder det ikke rimeligt at foregribe disse drøftelser, specielt da der ikke, som jeg tidligere har sagt, er truffet nogen endelig afgørelse.

Jeg vil dog godt sige, at de danske u-både løser særdeles vigtige opgaver for dansk forsvar. U-bådernes primære opgaver i krigstid er at danne et fremskudt forsvar mod amfibiestyrker og opfølgestykker, som måtte blive indsat i et invasionsforsøg mod Danmark. De skal og kan løse denne opgave, også selv om en overlegen fjende har nedkæmpet vores overflade- og luftstyrker i området. På den måde bidrager u-bådene til at reducere en invasionsstyrkes kampkraft, inden denne søges landsat på dansk område, hvorved op-